

Heeft u dat nou ook?

Natuurlijk voel je aan je lijf dat je ouder wordt. Dat hoort bij de natuur en bij het leven. Maar al die appjes zijn erger. Die zorgen ervoor dat je een beroep moet doen op je kleinkinderen. En dan voel je je pas oud.

Ik ben al blij dat ik een telefoontje aan kan nemen met zo'n slinkse vingerbeweging. En whatsapp lukt ook nog wel. Maar waar is dat laatste appje gebleven, ik zoek me rot. Maar zo'n grietje, waar je jaren geleden de luiers nog van verschoonde, pakt je mobieltje, frunnikt een paar seconden, en daar is je appje weer. "Het is toch zo makkelijk, opa".

Nu kan je een beetje je gram halen door te vragen om het nog eens langzaam voor je te doen, zodat je het de volgende keer zelf kan. Dat kunnen zij weer niet, die kinderen, ze doet het nog sneller. Met veel moeite krijg ik het tempo omlaag, maar ze begint wel ongeduldig te worden. En zij heeft ondertussen alweer zes berichten op haar eigen mobieltje die dringend om behandeling vragen. Terwijl ze nog aan het uitleggen is, begint ze met twee vingers antwoorden in te tikken. Het tempo is voor een opa niet bij te houden, dat is van een andere wereld.

Zo'n alien voel ik me ook als ik eens een bericht op whatsapp van haar krijg. Tien regels tekst, ik antwoord met ok, en binnen 5 seconden staan er weer tien nieuwe regels. Ik voel me nu genoodzaakt om iets meer te tikken. Na het verzenden vijf minuten later blijkt ik "koj mogten om 7 uut, zorf voor kpofffir " gezegd te hebben. Ik geef het op, ik bel wel. Voor ik dat kan doen zendt ze de vertaling al terug, en belooft ook nog appeltaart.

En iedereen zit met zo'n mobiel, je kunt geen gesprek meer voeren. En het groeit door de generaties heen. De pubers zijn het ergst. Hierna komt tussen de 20 en 30 de groep die weer wijzer wordt, er zijn ook nog andere zaken dan een mobieltje. Maar pas op, hun vaders en moeders hebben het stokje overgenomen. Die zijn nu verslaafd. En kennelijk vergeten dat ze een paar jaar geleden steeds riepen: "leg dat ding nou eens even weg en luister naar me".

Hierna zijn wij aan de beurt, de opa's en oma's. We zullen wel moeten, anders kunnen we niet meer mee. "Er staan berichten voor u klaar bij Mijnoverheid. "Inloggen met uw Digid app". "Uw meterstanden opgeven via onze website". "Uw rekening staat voor U klaar in Mijnvodafoon".

En ook het laatste opa plezier wordt ons ontnomen. Je brengt je kleinkind naar bed, de koptelefoon gaat op het kopje, je start de tablet, en je kunt gaan zitten luisteren: "Eens, heel lang geleden, was er eens een opa die nog mocht voorlezen".

Henk de Zeeuw, 22 juni 2019